

با توبه خداوند آغوش خود را به سوی بنده‌اش می‌گشاید

شماره پرسش: ۲۸۵۵۱

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۹/۵/۲ ۰۴:۴۳:۲۰

متن پرسش

سلام علیکم و رحمت الله: سوالی که فکر می‌کنم مهم باشد این هست که در توبه در ابتدا، آن اعمالی را که در نظر توبه کننده آمده و به اندازه ای شده است که می‌تواند آغاز گر سیر بازگشت به سوی خدا باشد بخشیده می‌شود؟ و بعد آرام آرام با فهم او که از اشتباهات دیگرش روشن می‌شود توبه ادامه دار می‌شود تا جایی که با ملکات اشتباهی که در روح او بوجود آورده بود دست روبرو می‌شود و ممکن است خیلی سخت تر شود و این برایش مُشْتَبَه شود که دیگر بد شد و از دست رفت و امیدی نیست (خدا نخواهد این تفکر بوجود بیاید ان شاء الله)... این توضیحات احوالی را به دو سوال کلی تر اگر جواب بگویید به قدر کفایت است ان شاء الله ۱. اصلا توبه از جهل ها نقطه آغازینی دارد و ادامه دار هست و در راه با گناهان بد تر قبلیمان رو برو می‌شویم؟ ۲. یکی از دلایل این اتفاق همان جمع آوری استعداد های بیست که به گمراهی خرج شده است به جهت پاکسازی و وحدت بسوی حضرت رب العالمین و این همان سیر و بالفعل شدن و پختگی به مرور آدم است از جهل به عقل؟ لطفاً طریقه برخورد با این مسائل را هم بفرمایید چرا که ممکن است تمام نفس درگیر شود و اگر توجه به مسئله ای هم باید بشود بفرمایید. ان شاء الله خدا ما را در تقوا دین خودش حفظ بفرماید ممنونم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین‌طور که می‌فرمایید می‌شود. زیرا با توبه خداوند آغوش خود را به سوی بنده‌اش می‌گشاید و بقیه‌ی راه، خود به خود طی می‌شود. موفق باشید